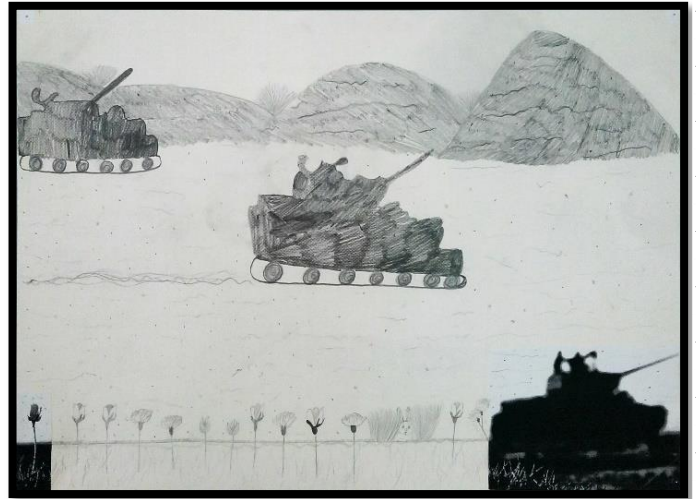

ΜΝΗΜΕΣ 1974

Η γιαγιά μου η Χαρίκλεια που μένει στον Φαρμακά, μου είπε ότι τον καιρό του 1974 είχαν πάει πολλές οικογένειες πρόσφυγες στο χωριό τους από τα κατεχόμενα χωριά και τους φιλοξενούσαν στα σπίτια τους όποιος μπορούσε.

Στο σπίτι της θυμάται ότι φιλοξένησαν με την μητέρα της 6 οικογένειες. Επειδή δεν είχαν και πολλή χώρο, άλλοι κοιμόντουσαν στο σπίτι τους και άλλους τους έβαζαν να κοιμούνται στο υπόγειο του σπιτιού που φύλαγαν το άχυρο. Τους έδωσαν κουβέρτες, σεντόνια και άλλα ρούχα γιατί δεν είχαν φέρει τίποτα μαζί τους. Επίσης τους μαγειρεύαν και τους έδιναν ό,τι άλλο χρειάζονταν. Η γιαγιά μου θυμάται ακόμα, ότι μια γυναίκα που ήταν έγκυος γέννησε στο σπίτι της .

Όλο τον καιρό που έμεναν κοντά τους οι πρόσφυγες τους βοηθούσαν στα χωράφια, για να τους ευχαριστήσουν για την φιλοξενία τους. Έμειναν στο χωριό περίπου ένα ολόκληρο χρόνο και από την τότε η γιαγιά μου δεν είδε κανένα τους εκτός από την κοπέλα που είχε γεννήσει που την είδε μετά από 20 χρόνια. Η γιαγιά μου θυμάται πολύ έντονα εκείνη την περίοδο και συγκινείται όταν μας τα διηγείται .

Ξένη Νυχίδου, Στ΄